

STUDENTSKA PRAKSA TRILJ-SPLIT HVAR '98

Do prije mjesec dana u vitrini pokraj studentske referade Geodetskog fakulteta mogli su se pogledati poster koji su izradili studenti smjera Satelitska i fizikalna geodezija, a nastali kao rezultat izvedenih projekata na studentskoj praksi u lipnju ove godine. Za one koji postere nisu vidjeli (sram ih bilo), moguće ih je vidjeti (ali ne i dirati) u učionicama u podrumu studentima "Satelitske" znanim i kao "Mučionice SVG i RVG".

Napravljeno je 6 projekata (iako su samo 4 postera, to je to) i to: DGPS u navigaciji na trajektoriji Zagreb-Trilj-Split i obratno, kinematsko snimanje ceste Trilj-Split i obratno, hidrografska snimanja dijela Kaštelanskog zaljeva, mikro-mreža terestričkim metodama i GPS-om te kinematsko snimanje dijela novoizgrađene ceste na Hvaru.

Ovo je razlog odstupanja jedne linije snimanja od pravca

Dana, 15. lipnja 1998. u 10 sati ujutro po lokalnom vremenu, grupa malih satelita otisnula se prema Trilju u iznajmljenom kombiju. Na krov kombija je postavljena antena (ne, nismo gledali tekme, to je GPS antena) kako bi snimili cestu do Trilja. U kombiju se malo pjevalo, malo spavalo, pa malo pjevalo i tako cijelim putem do Trilja. Mjerenja su zabilježila svako skretanje na kavu i sl., a također i na nekim mjestima prorijedeći podaci pokazuju gdje je prof. Bačić slušajući stvari poput Crossroadsa od Cream-ovaca bio lak

na gasu. (profesore imamo mjerenja kao dokaz)

U Trilju je bilo odlično, time mislim na gurmanske užitke koje pruža ovo malo mjesto Bogu iza leđa (žabe, veprovi, smetina, ajde ne slinite po Ekscentru). Rano ujutro (naglašavam, rano), se radila kinematika na putu prema Splitu gdje smo posjetili Državni Hidrografski Institut i uz čiju pomoć smo izveli hidrografska snimanja u Kaštelanskom zaljevu. Ekipa u hidrografskom institutu i na brodu Hidra je bila i više nego

...kakoga' san komada uvatila!

susretljiva, pa su čak i neki kontinentalci savladali osnovne vještine navigacije (vidi sliku).

Na Hvar smo stigli treći dan, a mala ali složna ekipa već je bila lagano iscrpljena jer dizanja su bila vrlo rano (sa prvim pijevcima), a kasno navečer nakon što bi se obavio posao trebalo je sjest, popit i zakantat što god do ranih jutarnjih sati kada bi prof. Bačić t r u b i o b u d e n j e, dakle tempo je bio jednom riječju žestok. Međutim, kada smo stigli na Hvar i popeli se na opservatorij umora je n e t r a g o m

nestalo pri pogledu na takovu ljepotu (Hvar, Paklenski otoci, Italija...sve na dlanu), ali trajalo je to ciglih 5 minuta jer već se čulo: "ajde iskrcavaj, pripremi, pospremi, provjeri, napravi...". Tempo se nastavio nesmanjenom žestinom....

Smjestili smo se u bungalove na opservatoriju, a baza je bila centralna zgrada opservatorija gdje se ujedno nalazi i kuhinja gdje su naše cure sa smjera (a i dečki) pokazale sve svoje kulinarske vještine.

Ranojutarnja ustajanja su se nastavila. Cijeje dane proveli smo po hvarskim čukama sa kojih su pucali predivni vidici. Usponi na čuke po hvarskom kršu i makiji te suncu kojeg na Hvaru ima i previše, još vukući sa sobom GPS opremu i totalnu stanicu, nisu mačiji kašalj što potvrđuju i moje pohabane "marte" i 10 kila manje na "pojasu za spašavanje" kolege Ž.B.(23), ali svaki put bili bi nagrađeni sa izuzetnim vidicima (tješi se, tješi). Posebno je ekipi Belobrajdić, Jandel ostala u sjećanju Vela Glova, s koje su se vratili s bojom na kojoj bi im i škampi pozavidjeli.

Nakon terena, pohrane i projere podataka, te sočne večere koju bi spravili (pravi život u komuni), te par "deca" hvarskog vinca život bi ponovo bio lijep. Večeri smo provodili u "bazi", družeci se do "sitnih" sati, a u neke ure bi na taraci opservatorija (najljepše

nebo na svijetu) "pala" i pjesma, jedino je u dugim raspravama ostalo nerješeno pitanje granica Moslavine i Slavonije, te koje je vino bolje, orahovačko ili moslavačko...

Obavili smo statiku, terestriku, ostala je još kinematika, partenca je bila blizu. Nije nam se išlo ča (Profesore, nije nam se išlo!). Nakon što je obavljena i kinematika, obradili smo dio podataka još na Hvaru, obišli teleskope i Hvar spakirali smo se i oprostili sa gosp. Nikšom Novakom

Podaci su se obrađivali odmah na terenu i do dugo u noć.

našim domaćinom koji je bio ljubazan i trpio nas je bez pogovora tih dana. Ukrcali smo se na trajekt, u Splitu privezali antenu, uključili prijamnik i krenuli za Zagreb.

Bilo nam je dobro (super), voljeli bi ponovo, ali kao što je to obično u životu ne mož' imat i ovce i novce.

Trebalo bi sad nešto reći za kraj kako bi zaključili ovu priču.

Nakon dugo godina na našem Fakultetu su se ponovo počela provoditi terenska nastava (pod time ne mislim vježbe na Jelenovcu i sl.) što može biti samo za svaku pohvalu jer akumulirano znanje dobija svoj pravi oblik tek primjenom na rješavanje konkretnih zadataka na terenu. Nama je bilo super i smatramo da smo naučili nešto više, te se uz to dobro proveli. Nadamo se da će se studentske prakse nastaviti i kroz sljedeće generacije, te da neće sve ostati na jednom "dobrom pokušaju".

Iskoristio bih još ovih par redaka da se zahvalim u ime svojih kolega sa smjera i svoje, Državnom hidrografskom institutu i ekipi sa "Hidre", na ukazanom gostoprimstvu, gosp. Prošperu Cariću, upravitelju hvarskog katastra, te gosp. Nikši Novaku, koji nam je bio domaćin na opservatoriju. Naravno da ne smijem izostaviti ni prof. T. Bašića, prof. Ž. Bačića i asistenta D. Markovinića bez kojih ova praksa ne bi ugledala svjetlo dana. ■

Almin Đapo

S njom si svakako (DEEP S..T)

Što je studentska iskaznica X?

Pravokutni komad plastike s tvojom slikom koji dokazuje da si faca ("pušač"), sa "studentskim pravima" što znači "licence to eat" (svakakav s..t) odnosno mogućnost klope u svim studentskim restoranima, ali i ulaznicu u čaroban svijet povlastica i popusta (sad ćete za više jesti još manje).

Zašto mi treba?

(To pitanje će vječno ostati pohranjeno u podrumima FBI-a - X-files).

Osim (masnog) plaćanja naručenih kalorija (pokvarenih maslina i prijesnih pica te masnih musaka i hladno pokvareno mljeveno meso prženo na kancerogenom ulju) i podlaganja klimavog stola (po svemu sudeći), namjena iskaznice (osim zgrčke i raznoške) će se širiti od prijave ispita, posuđivanja knjiga u knjižnici do plaćanja stanarine u studentskom domu (to je kao nešto novo?), jeftinije kupnje i ulaza na izložbe, bazene, muzeje... (obećanje ludom radovanje)

Sve u svemu, iza svakih vrata s naljepnicom X možeš očekivati nešto dobro (možemo se samo nadati da i na vratima studentske poliklinike ne bude X).

Kako se koristi?

S praznim želucem staneš u red (osjetno kraći jer ispred tebe nema "studenata" u kasnim tridesetim, - u biti nema studenata uopće jer s obzirom na planirane cijene nitko neće jesti u SC-u nego će se horde studenata hraniti u "Mamma mia" pizzeriji, izabereš idealan menu (od ponuđenog samo jednog po cijeni 4.40, dok su ostali skuplji ko' Sv. Petra kajgana) i predaš X-icu na blagajni (može i Golden American..). Nakon što ti s iskaznice dignu dio (većinu) vrijednosti naručene klope, plati ostatak (kunar ili može i u DEM), potraži stol s najboljim komadom (najvjerojatnije će to biti bA(n)kica s obzirom na cijene)

Zašto ne bonovi? (Zašto ne!?)

Komu treba hrpa šarenih papirića u džepu po koje treba ići svaki mjesec i još ih plaćati (jeftinije) unaprijed? (ne nego te treba udariti kap kad vidiš stanje konta na kraju mjeseca). Dok gubitak bonova znači manju katastrofu, izgubljeni X-icu već za par dana možeš zamijeniti novom (valjda po narodnoj predaji). Ako si ipak silno vezan za bonove imaš još dva mjeseca za dugi oproštaj ("fala Bogu, bonove u šake i trk menza i žderačina do besvijesti dok se još može).

Odkud mi iskaznica?

Proguraj se (kao ono, neka je gužva) do oglasne ploče i pročitaj sve o fotkanju. Ušminkaj se, navuci onaj neodoljivi osmijeh i požuri (ne okreći se sine) pred objektom a nakon bljeska ostavi im autogram. Za par dana (sve više se čini par mjeseci, opet "fala Bogu), s friško popunjenim indexom možeš u referadu po svoju X-icu s brošurama u kojoj sve piše (sve osim koliko će sve to koštati i koliko će se opet na studošima uštediti, pa ti budi akademski građanin) i sve to potpuno **besplatno** (ma, ne za vas penzići, za vas se već "dobro brine mirovinsko").

A rok trajanja?

Kad napokon dobiješ X-icu čuvaj je ko Švicarske banke lovu jer vrijedi do kraja faksa a obnovu prava moraš svake godine reprizirati dok ti ne uvale tuljac s diplomom.

No, nije sve tako crno (ne, uopće). Studentske iskaznice tzv. X-ice u biti i nisu tako loša ideja (informacijski sustav, elektronska registracija, kartično poslovanje...- automatski bi to trebalo značiti i manje redove za dom, subvenciju, i sl.stvarčice koje studenta vesele), ali paket "studentskih prava" koje će po svoj prilici donijeti sa sobom baš i ne obećava puno, jer će se tzv. X-beneficije najviše očitovati u praznini i propuhu u studentskim džepovima (koji je i bez tog dovoljno velik), a s druge strane debelo će se povećati nečiji bankovni saldo... "Načuli smo, a već se naveliko priča" kako će cijena 1 menu-a (da, onog osnovnog jasnog, mršavog, masnog, nezdravog, kojeg nitko nikad ne jede, osim krajem mjeseca), ostati ista dok će se hrana "po izboru" plaćati kao da je kunsko plaćanje tj. sve će biti cca. skuplje. Hoće li to biti tako tj. hoćemo li mi studenti popušiti deblji kraj motke (a vjerojatno hoćemo, kao i obično), vidjet ćemo vrlo skoro (rekli bi slijepci)!

Dana Scully & Fox Mulder